

Svar til det ærede Medlem fra anden Behandling og fra i Gaar. Det ærede Medlem har selv i sine Taler været inde paa samtlige disse politiske Spørgsmaal, og Forholdet maa jo dog vel være saaledes, at en Minister maa have Lov til at svare ved en Lejlighed, naar han efterhaanden Gang efter Gang har faaet disse Spørgsmaal forebragt.

Zahle: Jeg har ingen Ting imod, at den højtærede Minister svarer mig, jeg vilde blot ønske, at det ogsaa var mig tilladt at svare den ærede Minister. Det interesserer mig at høre, at disse Sekondløjtnanter, jeg har spurgt om, have oppebaaret en Gage af 1,780 Kr. om Aaret. Det forekommer mig at være en smuk Løn for et ungt Menneske lige i Begyndelsen af 20'erne og en Løn af en saadan Højde, at der ikke er nogen Grund til at forhøje den. Naar Konseilspræsidenten siger, at disse Folk skulle ogsaa have Kosten, saa maa vi andre jo dog ogsaa virkelig betale for, hvad vi spise, vi blive ikke bespiste paa det offentlige Bekostning, og hvorfor skulde Sekondløjtnanterne saa blive det? De have deres Gage bl. a. til Føden. At de skulle opføre sig net, hvor de kommer hen, er rigtigt, men det skulle Marinens Læger ogsaa, uagtet den højtærede Konseilspræsident ikke har foreslaaet, at de skulle have en lignende Lønforhøjelse. Naar Konseilspræsidenten siger, at han har gennemset sit Manuskript ganske som Rigsdagens øvrige Medlemmer, og som det er Sædvane, saa er det ikke rigtigt. Rigsdagens øvrige Medlemmer gennemse efter Sædvane deres Manuskript saaledes, at de rette formelle Ting, men ikke Ting, som gøre en reel Forskel fra det, der er blevet udtalt.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Naar jeg siger, at jeg har gennemset mit Manuskript, ganske som det er Sædvane paa Rigsdagen, og som Rigsdagens øvrige Medlemmer gøre det, saa er det selvfølgelig rigtigt.

Jensen-Knudstrup: Jeg havde neppe under denne Forhandling forlangt Ordet, hvis ikke det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) i Gaar i Slutningen af sin Tale havde fremsat meget nærgaaende Sigtelser mod Flertallet i denne Sal og i det hele fremført en saa udæskende Udtalelse, at den nødvendigvis synes mig at maatte paa kræve et Svar, og i den Anledning har jeg tilladt mig at begære Ordet for at svare;

jeg haaber at kunne gøre det meget kort og meget skarpt, idet jeg mener, at de Udtalelser, der ere fremkomne, vare saa udæskende, at de fuldt ud tillade et skarpt Tilsvær. Det ærede Medlem udtalte, Sp. 4238, at Flertallet her i denne Sal ved den forestaaende Afstemning maatte stemme mod deres Overbevisning. Han paakaldte Grundlovens Krav om, at vi skulle stemme efter vor Overbevisning, og indkaldte os for Vælgernes Domstol. Jeg tager vist ikke fejl i at sige, at mangfoldige Rigsdagsmænd her i denne Sal ville føle, hvilken overordentlig udæskende Bemærkning det ærede Medlem der har ladet falde, og jeg tror ikke, at noget lignende nogen Sinde er forefaldet i vort politiske Livs Historie, at en Kollega staar op her i Salen og beskylder i de stærkeste og mindst lemfældige Udtryk sine Kolleger for at være Grundlovsbrydere. Udtalelsen lyder saaledes: „Jeg er ganske overbevist om, at ligesom det ærede Medlem for Ribe (Busk) ikke saglig set er stemt for disse Forslag, saaledes er ogsaa den allerstørste Part af det Flertal, som samles i Reformpartiet om den højtærede Forsvarsminister, i Virkeligheden saglig set Modstandere af det her foreliggende Forslag, men de følge ham af politiske Grunde, og fordi de have bundet sig til ham. Men det er de Herrens grundlovmæssige Pligt i deres Afstemninger alene at rette sig efter deres saglige Overbevisning“. Og saa kommer det med Vælgerne, som ville kræve os til Ansvar. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem for Ringsted, om han, hvis nogen rettede en saa graverende Beskyldning mod ham som Rigsdagsmand, da ikke kunde fristes til at gribe til en lignende Udtalelse, som faldt fra ham en Gang i Vinter ved en helt anden Lejlighed mod en Kollega. Det vilde jeg have fundet at være en fuldt ud forsvarlig Retorsion. Jeg skal ikke indlade mig paa at svare paa denne Maade, jeg vil nødig trække Forhandlingstonen derved. Men jeg vil sige, at det ikke alene er et Brud paa alle Hensyn til kollegial Optræden, det er en Udtalelse, der ligger langt under det allertarveligste Krav til god Tone her i Salen, og derfor skal denne grove Beskyldning vises tilbage til sin Ophavsmand og nagles fast til hans politiske Navn. Jeg siger det ganske behersket og roligt, at en lignende Beskyldning mod Kolleger i denne Sal tror jeg ikke der kan findes i vor politiske Historie. Det er nemlig ikke det gamle, som vi have hørt saa tidt, at vi ere bundne ved en tidligere indgaaet Forpligtelse — deraf følger